(इंग्रजी टंकलिखित न्यायनिर्णयाचा मराठी अनुवाद)

कट्टा रामुडू

विरुद्ध

आंध्र प्रदेश राज्य

३ मार्च ,१९९७

[न्यायमूर्ती- के. रामास्वामी आणि जी. टी. नानावटी]

दंड संहिता, १८६०:

कलम ३०२- खून - आरोपीने पीडितेच्या छातीवर चाकूने वार करून उजवी जवनिका (वेंट्रिकल) कापली -पीडितेचा तत्काळ मृत्यू झाला - इजा पोहोचवण्यापूर्वी आरोपीने मयत व्यक्तीला मारून टाकण्याचे शब्द उच्चारले होते याचा तोंडी पुरावा- अधिनिर्णित , अशा परिस्थितीत गुन्हा स्पष्टपणे खुनाचा आहे- उच्च न्यायालयाने संपरीक्षा न्यायालयाने कलम ३०२ अंतर्गत आरोपीला दोषी ठरवण्याच्या आणि जन्मठेपेची दिलेली शिक्षा कायम ठेवण्यात चूक केली नाही .

फौजदारी अपील न्यायाधिकार क्षेत्र: फौजदारी अपील क्रमांक २४७/१९९७

आंध्र प्रदेश उच्च न्यायालयाच्या फौजदारी अर्ज क्रमांक ३२/१९९५ मधील दिनांक १८. १०. ९५ च्या न्यायनिर्णय आणि आदेशावरून.

याचिकाकर्त्याची बाजू के. शारदा देवी (एस. सी. एल. एस. सी.) यांनी मांडली.

उत्तरवादीची बाजू जी. प्रभाकर यांनी मांडली.

न्यायालयाने खालील आदेश दिला :

अनुमती दिली.

ही विशेष अनुमतीद्वारे याचिका आंध्र प्रदेश उच्च न्यायालयाच्या खंड न्यायपीठाने फौजदारी अपील क्रमांक ३२/९५ मधील दिनांक १८.१०.१९९५ रोजी दिलेल्या न्यायनिर्णय आणि आदेशावरून उद्भवली आहे.

अपीलकर्ता-आरोपी हा अभियोगी पक्षानुसार आरोपी क्रमांक २ चा काका आहे. ते आंध्र प्रदेशातील कृष्णा जिल्ह्यातील वेल्लेतुरु गावातील रहिवासी होते. एक व्ही. नागेश्वर राव ऊर्फ नागुरू, (यापुढे याला 'मयत ' म्हणून संबोधले जाते), हा खम्मम जिल्ह्यातील सत्तुपल्ली येथील रहिवासी होता. फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक -९(पी. डब्लू-९) ही मयत व्यक्तीची विधवा आहे. फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक -१(पी . डब्लू-१) हा मूळचा खम्मम जिल्ह्यातील वीरमल्लू गावचा रहिवासी आहे. हे सर्व जातीनुसार 'येरुकला' आहेत, असा अभियोगी पक्षाचा खटला आहे. गुन्हे क्रमांक ११०/१९९१ मधील कलम ३९५ अंतर्गत गुन्ह्याचा तपास सुरू असताना, पोलीस उपनिरीक्षक फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक -१६ (पी. डब्ल्यू.-१६)यांनी मयत व्यक्ती आणि दोन हवालदारांमार्फत फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार

क्रमांक -१ (पी. डब्ल्यू.-१)साठी पाठवले होते. दिनांक १७ जानेवारी १९९२ रोजी सकाळी ११ वाजण्याच्या सुमारास ते भीमवरप्पाडू गावात पोहोचले आणि जंक्शन येथील एका हॉटेलमध्ये गेले.तर फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-६(पी. डब्ल्यू. ६) आणि १० मागे राहिले, मयत पी. डब्ल्यू १ च्या घरी गेला - मयत व्यक्तीने फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-१ (पी. डब्लू-१) ला कळवले की त्याला पोलिस उपनिरीक्षकांनी बोलावले होते. त्यानंतर फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-१ (पी.डब्लू-१) ने त्याला पाय दुखत असल्याने चालता येत नसल्याचे सांगितले. ते जंक्शन येथील कॉफी हॉटेलच्या दिशेने निघाले. अभियोगी पक्षाचा खटला असा आहे की जेव्हा फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक- १ (पी. डब्ल्यू.-१), मयत आणि फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-३ (पी. डब्ल्यू.-३), जे वाटेत त्यांच्यात सामील झाले, ते सी. भीमवरप्पाडू जंक्शनवर पोहोचले, तेव्हा अपीलकर्ता आणि आरोपी क्. २ (ए.-२) मागून दोन सायकलवरून आले आणि त्यांनी मयत व्यक्तीला पकडले. अभियोगी पक्षाचे पुढील प्रकरण असे आहे की, आरोपी क्रमांक -१(ए-१) मयत व्यक्तीच्या जवळ आला आणि त्याने मयताच्या गळ्यात टॉवेल घातला आणि त्याला ओढले. याचिकाकर्त्याने असेही म्हटले होते की, ह्या तारखेला मयत व्यक्तीला मारून टाकावे लागेल . त्यानंतर, आरोपी क्रमांक-२(ए-२) ने मयत व्यक्तीचे हात मागच्या बाजूला वळवून त्याला पकडले. त्यानंतर, आरोपी क्रमांक -१(ए-१) अपीलकर्त्याने त्याच्या कंबरेतून चाकू काढला आणि

मयत व्यक्तीला भोसकले. शवविच्छेदन करणाऱ्या डॉक्टरांनी [फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-१५ (पी. डब्ल्यू.-१५)] च्या साक्षीनुसार, मयत व्यक्तीला तीन जखमा झाल्या होत्या, ज्यापैकी दुखापत क्रमांक ३ ही २-१/२ 'x१' ची लंबवर्तुळाकार तिरकस जखम आहे , जी छातीच्या भिंतीतून खालच्या दिशेने निमुळता होत सरकते आणि कापलेले स्नायू आणि 2 " डाव्या स्तनाग्र मध्यभागी कापलेल्या बरगड्या उघड करते.रक्ताच्या गुठळ्या उपस्थित आहेत. धारदार शस्त्र. अंतर्गत जखम: छातीच्या भिंतीवरील त्वचा उघडल्यावर ७ वी आणि ८ वी बरगडी पूर्णपणे कापली गेली आणि ६ वी बरगडी अंशतः बाह्य दुखापत क्रमांक ३ शी संबंधित उरोस्थीच्या (स्टर्नमच्या) डाव्या बाजूच्या अगदी बाजूने कापलेली आढळते. छातीची भिंत उघडल्यावर, उजवी जवनिकेवर (वेंट्रिकल) १-१/२ इंच तिरकस दुखापत होते. हृदयावरण (पेरीकार्डियम) फाटलेले आढळते. नमूद केलेल्या सर्व जखमांच्या संदर्भात आसपासच्या ऊतींमध्ये रक्त उत्सर्जित करते . सर्व जखमा मृत्यूपूर्व आहेत. "

फिर्यादी पक्षाचा साक्षीदार क्रमांक-१५ (पी. डब्लू-१५) च्या साक्षीनुसार , हृदयाला झालेली दुखापत एका धारदार वस्तूमुळे झाली होती आणि ही दुखापत सामान्य प्रक्रियेत मृत्यू घडवून आणण्यासाठी पुरेशी होती जी आय. पी. सी. कलम ३०० च्या तिसऱ्या खंडा अंतर्गत येईल. त्यामुळे प्रश्न असा आहेः हा गुन्हा खुनाचा आहे की सदोष मनुष्यवधाचा, की खून या सदरात न

मोडणारा ? अपीलकर्त्याची बाजू मांडणाऱ्या विद्वान वकील के. शारदा देवी यांनी असा युक्तिवाद केला की मयत व्यक्ती पोलिसांची माहिती देणारा म्हणून तिथे येणार आहे की नाही हे अपीलकर्त्याला माहीत नव्हते; मयत व्यक्तीचे अनेक शत्रू होते आणि ते त्याचा शोध घेत होते. परिणामी, तो मयत व्यक्तीला भेटेल हे माहीत नव्हते आणि परिणामी, मयत व्यक्तीला ठार मारण्याचा त्याचा कोणताही हेतू नव्हता.विद्वान सल्लागाराच्या युक्तिवाद आपण मान्य करू शकत नाही.नोटीस केवळ अपीलकर्त्याने केलेल्या गुन्ह्याच्या स्वरूपापुरती मर्यादित आहे आणि म्हणूनच, आम्हाला खालील न्यायालयांनी स्वीकारलेल्या नोंदीवरील पुराव्याच्या आधारे पुढे जावे लागेल आणि नंतर तथ्ये आय. पी. सी. च्या कलम ३०२ अंतर्गत दंडनीय हत्येचा गुन्हा समोर आणतात की नाही यावर विचार करावा लागेल.

वर उल्लेखित तथ्यांच्या प्रकाशात आणि मयत व्यक्तीला झालेल्या दुखापतीचे स्वरूप लक्षात घेता, हे स्वयंसिद्ध आहे की जेव्हा अपीलकर्त्याने मयत व्यक्तीच्या हृदयात धारदार शस्त्र भोसकून दुखापत केली होती, ज्याचा परिणाम म्हणून मयत व्यक्तीचा त्वरित मृत्यू झाला होता, तेव्हा आवश्यक निष्कर्ष असा असेल की त्याने मयत व्यक्तीचा मारून टाकण्याच्या हेतूने दुखापत केली. डॉक्टरांची साक्ष (पीडब्लू-१५) च्या प्रकाशात, साक्षीदारांनी सांगितलेले पुरावे अभियोगाचे ऐहिक पुरावे आणि गुन्हा करण्यापूर्वी

म्हटल्याप्रमाणे "मयत व्यक्तीला मारून टाकणे" हे शब्द, हा गुन्हा स्पष्टपणे हत्यांपैकी एक आहे हे सिद्ध करते . त्यानुसार, आय. पी. सी. च्या कलम ३०२ अंतर्गत खुनाच्या गुन्ह्यासाठी अपीलकर्त्याच्या शिक्षेची पुष्टी करण्यात आणि त्याला जन्मठेपेची शिक्षा सुनावण्यात उच्च न्यायालयाने चूक केली नाही असे आम्हाला वाटते.

त्यानुसार ,याचिका फेटाळली जाते.

आर. पी. (R. P.)

याचिका फेटाळण्यात आली .

****

<u>अस्वीकरण</u>

"या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही. तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल."

****